

ข่าวหนังสือพิมพ์ประจำวัน ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙
โดย กองสารนิเทศและประชาสัมพันธ์

กองสารนิเทศและประชาสัมพันธ์ ขอเสนอข่าวและบทความที่เกี่ยวข้องกับศาลยุติธรรม และ
กระบวนการยุติธรรม ซึ่งได้ทำการตรวจจากหนังสือพิมพ์รายวัน ฉบับดังต่อไปนี้

ฉบับวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ จำนวน ๓ เรื่อง

๑. สืบพยานนัดแรกสุเทพหมิ่นแหวง-ตุ-ตัน จากหนังสือพิมพ์ ไทยโพสต์ มติชน
๒. เลื่อนอ่านคำพิพากษา จากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ
๓. Thailand's justice system is crumbling จากหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์

Source :

ไทยโพสต์

Date :

21 มิ.ย. 2559

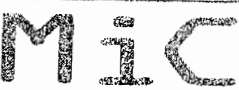
Page :

3

No :

/ สืบพยานนัดแรกสุเทพหมื่นแหวง-ตุ๋-เต็น 6 ก.ย.

รัชดาฯ • ที่ศาลอาญา ศาลนัดพร้อม คดีหมายเลขดำ อ.1878/2558 ที่พนักงานอัยการฝ่ายคดีอาญา 10 เป็นโจทก์ ยื่นฟ้อง นายสุเทพ เทือกสุบรรณ อดีต ส.ส.สุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ และอดีตรองนายกรัฐมนตรี เป็นจำเลย ในความผิดฐานหมิ่นประมาทผู้อื่นโดยการโฆษณา และกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ตนเอง หรือผู้สมัครอื่น หรือพรรคการเมืองใด หรือให้งดเว้นการลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใด จากกรณีที่นายสุเทพให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนวันที่ 22 พ.ค.54 ก่อนการเลือกตั้งปี 2554 พาดพิง นพ.แหวง โตจิราการ, นายจตุพร พรหมพันธุ์ และนายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ สมาชิกพรรคเพื่อไทย และแกนนำ นปช.ทำนองว่า เป็นผู้ก่อการร้ายเผาบ้านเผาเมือง ทั้งนี้ ศาลนัดสืบพยานโจทก์ครั้งแรกในวันที่ 6 ก.ย.นี้ เวลา 09.30 น.

	MATICHOH <small>INFORMATION CENTER</small>	Subject Heading :
Source : ไทยรัฐ		
Date 21 ส.ย. 2559	Page : 15	No :

เลือกอ่านคำพิพากษา: ที่ศาลอาญา
 ปายวันที่ 20 มิ.ย. ศาลนัดอ่านคำพิพากษาคดีที่พนักงาน
 อัยการ เป็นโจทก์ยื่นฟ้อง นายณรงค์ศักดิ์ โสภ
 หรือแสนพันธ์ อดีตพระครูธรรมธร เป็นจำเลยในข้อหา
 ช่มชู้ใจผู้อื่นทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตราย และใช้
 กำลังประทุษร้าย กรณีจำเลยใช้กำลังกระชากผม
 ตบหน้า บีบคอ ใช้มีดกรีด ขู่ น.ส.พิชญภรณ์ ฤทธิมา
 ผู้เสียหายให้มอบโทรศัพท์ บัตรประชาชน บัตรเครดิต
 และรหัสให้แก่จำเลย เหตุเกิดที่แขวงบางขุนพรหม
 เขตพระนคร จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลสั่งสืบเสาะ
 ประวัตติ แต่ก่อนศาลอ่านคำพิพากษา ศาลได้แจ้งให้
 คู่ความทราบว่ามีวันที่ 16 มิ.ย. 59 น.ส.พิชญภรณ์
 ผู้เสียหายได้ยื่นร้องขอถอนแจ้งข้อกล่าวหา ศาลได้
 ให้อัยการโจทก์ตรวจสอบคำร้องดังกล่าวว่าเป็นของ
 ผู้เสียหายจริงหรือไม่ โดยให้เลื่อนนัดอ่านคำพิพากษา
 ไปในวันที่ 18 ก.ค. เวลา 09.00 น.

Source :

BANGKOK POST

Date 21 JUN 2016

Page :

7

No :

COMMENTARY

Atiya
Achakulwisut

Thailand's justice system is crumbling

Whether it is the proposal to de-list methamphetamine as a dangerous narcotic, the failed attempt to arrest influential money laundering suspect Phra Dhammajayo, the apparently illegal possession of a brown hornbill by billionaire Vikrom Kromadit or the use of Section 44 to roll out a 15-year free education policy instead of 12 years as proposed in the draft constitution, these diverse occurrences point to the same malaise: The country's justice system is crumbling.

Thais have been aware that the legal process is in deep trouble. Such sayings as the prison is built only for the poor or it's better to eat a dog's waste than to go to court would not have been born if not out of a real-life learning curve.

What is disheartening is as the country undergoes reform, more incidents have emerged showing how anarchic the justice process is, how exemptions and favoritism seem to be accepted as the rule of the game instead of the rule of law as it should be.

Certain cases appear to defy logic. For example, suspects were swiftly found in the case of the alleged irregularities concerning the 39-million-baht New Year light show by the Bangkok Metropolitan Administration (BMA).

Governor Sukhumbhand Paribatra and eight others were implicated. The state auditor took just six months to wrap up its investigation.

However, the story is not the same for the GT200 bogus bomb detector fiasco. The device had been exposed as a fake for years but investigations into who should be held responsible for its purchases here in Thailand — 1,358 devices were bought by 13 agencies with a total expense of nearly 1.4 billion baht between 2006 and 2010 — have gone nowhere.

In October last year, a National Anti-Corruption Commission (NACC) member said the case was a mystery.

The device may have been proven to be ineffective but that is not enough to determine who is guilty, commissioner Vichai Vititasevi reportedly said.

The GT200 hoax has resurfaced because a United Kingdom court last week ordered that compensation be paid to the affected countries from the forfeited assets of its convicted seller, James McCormick.

McCormick was sentenced in 2013 to serve a 10-year jail term for selling the dud devices. That was three years ago.

Interestingly, while investigations into possible corruption concerning the GT200 procurement have yet to be wrapped up, Deputy Prime Minister Prawit Wongsuwon, who is in charge of security affairs, insisted yesterday the procurement process was correct and transparent at every stage.

Incredibly, Gen Prawit, who is also defence minister, said the device, proven to be a dud, seemed to have worked at first. It did have some success, he said.

Meanwhile, the proposal from Justice Minister Paiboon Koomchaya to remove crystal meth from the dangerous illicit drug list because suppression has proven ineffective and because methamphetamine's effects on health are supposedly less harmful than those from alcohol and cigarettes is worth a look.

Whether or not we would want to adopt a softer, more liberal approach to fight the war on drugs remains to be seen but at least the issue has triggered a debate that is based more on data than emotion for a change.

Still, what is remarkable about the proposal is the admission by Supreme Court president Veerapol Tungsuwan that several state agencies including the courts of justice have failed to work together to address the drug problem.

The question is, unless that failure is fixed, where can people find the trust that the new approach of if-you-can't-beat-it-join-it will be better?

The failure by the Department of Special Investigation (DSI) to apprehend Wat Phra Dhammakaya's abbot despite court-warranted search and arrest warrants reinforce the impression that justice is only meted out against certain people.

For the rich, famous and powerful, justice is sometimes replaced with a skewed interpretation of common sense.

Where is the sense in Gen Prayut's use of Section 44 to extend the free education scheme from 12 years to 15 years when the draft charter, which is yet to be approved, sets down 12 years of free education? Even more bizarre is the assertion by Deputy Prime Minister Wissanu Krongnam that the 15-year policy would not contravene the draft charter.

What is the point of asking people to vote for or against the draft charter when it's changeable? And if the highest law can be treated as a plaything, what hope do we have for the entire justice system?

Atiya Achakulwisut is Contributing Editor, Bangkok Post.

		Subject Heading :	
Source :	มติชน		
Date :	21 มี.ย. 2559	Page :	15
		No:	59282944

มุมมองเกี่ยวกับ

ทฤษฎีวัตถุประสงค์การลงโทษทางอาญา

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการแทนการฟ้องคดีอาญา พ.ศ.(กฎหมายชะลอการฟ้อง) (2)

สำหรับวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด เพื่อแก้ไขฟื้นฟู (Rehabilitation) นั้น มีที่มาจากแนวคิดของนักอาชญาวิทยาในสำนักอาชญาวิทยาปฏิฐานนิยมที่เชื่อว่าผู้กระทำความผิดไม่มีเจตนาในการประกอบอาชญากรรม แต่กระทำความผิดไปเพราะถูกกำหนดโดยปัจจัยที่เกี่ยวกับความบกพร่องทางสภาพร่างกาย จิตใจ และสิ่งแวดล้อม เป็นสาเหตุสำคัญ ดังนั้น การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดจึงต้องหาสาเหตุของการกระทำผิดก่อนเมื่อพบสาเหตุแล้วจึงแก้ไขที่สาเหตุนั้น โดยดำเนินการแก้ไขผู้กระทำผิดทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นการแก้ไขภายในสถานที่ควบคุมหรือในชุมชน สำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ในการแก้ไขปรับปรุงฟื้นฟูนั้นควรจะต้องมีความรู้และความชำนาญในการแก้ไขสาเหตุที่เกิดขึ้นตามแขนงสาขาวิชาที่ได้ศึกษามาด้วย เช่น นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น เมื่อแก้ไขผู้กระทำผิดได้สำเร็จแล้ว ผู้กระทำผิดก็จะไม่ไปกระทำความผิดซ้ำอีกต่อไป แต่สำหรับผู้กระทำผิดที่แก้ไขไม่ได้ก็ต้องกำจัดให้พ้นไปจากสังคมเช่น การประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต เป็นต้น ซึ่งแนวความคิดดังกล่าวนี้ถือได้ว่าเป็นแนวคิดรากฐานของทฤษฎีการลงโทษเพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความ

ผิด (Rehabilitative Theory) โดยมีหลักเกณฑ์ที่สำคัญคือ ลงโทษผู้กระทำผิดให้เหมาะสมเป็นรายบุคคลไป โดยใช้วิธีการแก้ไขฟื้นฟูเป็นรายบุคคลหรือเป็นรายกลุ่มอันจะทำให้การบำบัดรักษาฟื้นฟูได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป ซึ่งก่อนจะทำการแก้ไขฟื้นฟูนั้นควรจะต้องมีการศึกษาหาสาเหตุของปัญหาโดยใช้วิธีวิทยาศาสตร์เสียก่อน เพื่อจะได้แก้ไขปัญหาให้ถูกต้องตามหลักการของปรัชญาอาชญาแบบวิทยาศาสตร์ (Positivism) ที่ได้เสนอไว้

ความสำคัญของวัตถุประสงค์ของการลงโทษเพื่อการปรับปรุงแก้ไขฟื้นฟูต่อการกำหนดโทษนั้น จะเห็นได้ว่า การลงโทษผู้กระทำผิดตามทฤษฎีการลงโทษเพื่อปรับปรุงแก้ไขฟื้นฟูดังกล่าวมานั้น มีหลักการสำคัญคือจะต้องลงโทษให้เหมาะสมกับผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคลไป เพื่อให้การลงโทษนั้นเกิดประโยชน์ต่อการแก้ไขปรับปรุงผู้กระทำผิดให้เป็นคนดี โดยวิธีการปรับปรุงแก้ไขนั้นอาจจะทำในเรือนจำหรือนอกเรือนจำก็ได้ เช่น การพักการลงโทษ หรือการคุมประพฤติ เป็นต้น

ด้วยเหตุดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าวัตถุประสงค์ในการลงโทษเพื่อปรับปรุงแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดมีความสำคัญต่อการลงโทษผู้กระทำความผิดเป็นอย่างยิ่ง โดยศาลจะต้องนำมาเป็นหลักใน

การพิจารณากำหนดโทษให้เหมาะสมกับตัวผู้กระทำผิดเป็นรายๆ ไป เช่น ผู้กระทำผิดครั้งแรกควรจะต้องกำหนดโทษให้ต่างกับผู้กระทำผิดซ้ำ เป็นต้น

ลเมื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ โดยใช้วิธีการชะลอการฟ้องมาใช้กับผู้กระทำความผิดนั้นเป็นกระบวนการที่ไม่ได้มีการลงโทษผู้กระทำความผิดเลยแต่อย่างใด ซึ่งโดยหลักการแล้ว กรณีที่จะไม่ลงโทษผู้กระทำความผิดนั้นไม่ได้ก็ต่อเมื่อการกระทำนั้นไม่มีกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดเอาไว้ในขณะนั้น ตามหลักภาษิตกฎหมายที่ว่า “ไม่มีกฎหมาย ไม่มี ความผิด ไม่มีโทษ” หรือมีความผิดแต่กฎหมายบัญญัติยกเว้นโทษเอาไว้

ดังนั้น เมื่อมีกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดแล้ว ถ้าหากผู้ใดฝ่าฝืนก็ย่อมต้องมีความผิดและได้รับโทษเสมอ เว้นแต่กฎหมายจะยกเว้นโทษไว้ให้เท่านั้น เช่น การกระทำด้วยความจำเป็นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 67 เป็นต้น

นอกจากนี้ การชะลอการฟ้องยังเป็นวิธีที่แตกต่างกับที่ตำรวจใช้วิธีเบี่ยงเบนโดยการเปรียบเทียบปรับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดโดยวิธีการลงโทษทางอาญาอย่างหนึ่ง โดยโทษปรับมีวัตถุประสงค์ในการลงโทษเพื่อทดแทน เพื่อป้องกัน และเพื่อปรับปรุงแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีวัตถุประสงค์ในการลงโทษดังที่กล่าวไว้ข้างต้น

สำหรับศาลนั้นก็ใช้วิธีเบี่ยงเบนโดยการรอกการกำหนดโทษ หรือรอการลงโทษและการคุมความประพฤติประกอบกัน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 โดยศาลจะมีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดและกำหนดโทษไว้ แต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษ ซึ่งการรอกการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษโดยมีเงื่อนไขนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการลงโทษเพื่อทดแทนและเพื่อปรับปรุงแก้ไขฟื้นฟูดังที่กล่าวไว้ข้างต้น

ทั้งนี้ เนื่องจากโทษจำคุกที่กำหนดไว้นั้น นอกจากจะมีลักษณะเพื่อให้เกิดความยุติธรรม ยังเป็นการข่มขู่ยับยั้งในระหว่างที่ผู้กระทำความผิดอยู่ในเงื่อนไขการคุมประพฤติหรือรอการลงโทษได้ด้วย

สวนผลการชะลอการฟ้องนั้น หากผ่านกระบวนการชะลอการฟ้องแล้วก็จะไม่มีความผิดและไม่มีการลงโทษผู้กระทำความผิดเลยแต่

อย่างไรก็ดี ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับทฤษฎีวัตถุประสงค์ในการลงโทษดังที่กล่าวมา โดยอาจทำให้ผู้เสียหายหรือสังคมไม่ได้รับความยุติธรรมอาจไปแก้แค้นกันเองได้ และยังทำให้ผู้กระทำความผิดและบุคคลอื่นไม่เกิดการข่มขู่ยับยั้งอีกด้วย ซึ่งถ้าหากเป็นคดีที่มีความรุนแรงและโทษสูงย่อมทำให้ผู้เสียหายหรือสังคมไม่ได้รับความยุติธรรมได้

และยังอาจทำให้ผู้กระทำความผิดหรือบุคคลอื่นไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายบ้านเมืองส่งผลให้เกิดอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น

ดังนั้น หากนำการชะลอการฟ้องมาใช้กับคดีที่มีโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน 5 ปี หรือคดีความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท เช่น ประมาทที่ทำให้คนตาย เป็นต้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นคดีที่มีความรุนแรง ไม่ใช่คดีที่ความผิดเล็กๆ น้อยๆ ผลที่เกิดขึ้นจากการชะลอการฟ้องก็คงมีข้อเสียมากกว่าข้อดี ทั้งนี้เนื่องจากได้ประโยชน์แต่เฉพาะตามวัตถุประสงค์ในการลงโทษเพื่อปรับปรุง แก้ไขฟื้นฟู เพียงวัตถุประสงค์เดียวเท่านั้น

ส่วนวัตถุประสงค์ในการลงโทษอย่างอื่นไม่ทำให้เกิดประโยชน์ด้วยแต่อย่างใด อาจส่งผลให้สังคมไม่ยอมรับได้

ด้วยเหตุนี้จึงควรนำมาใช้กับคดีความผิดเล็กน้อย โทษต่ำๆ ซึ่งประชาชนไม่เน้นเรื่องความยุติธรรมมาก สังคมก็อาจจะยอมรับได้ แต่ถ้าเป็นคดีที่มีโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน 5 ปี หรือคดีที่มีความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทนั้น ซึ่งบางคดีก็เป็นคดีที่มีความรุนแรง โดยสมควรจะต้องมีการลงโทษเพื่อให้เกิดความยุติธรรมต่อสังคม และเกิดการข่มขู่ยับยั้งด้วย

เมื่อการชะลอการฟ้องไม่มีการลงโทษผู้กระทำความผิดแต่อย่างใด จึงอาจเป็นวิธีที่ไม่เหมาะสมได้ ดังนั้นจึงไม่ควรที่จะนำคดีที่มีโทษอย่างสูงไม่เกิน 5 ปี หรือคดีความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่มีอัตราโทษสูง เช่น ประมาททำให้คนตาย มีโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี เป็นต้น มาใช้กับการชะลอการฟ้องเพราะอาจจะไม่สอดคล้องกับหลักการของทฤษฎีวัตถุประสงค์ในการลงโทษทางอาญา ดังที่กล่าวมาข้างต้น

ข้อเสนอแนะ การชะลอการฟ้อง ถ้าหากจะให้ความเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด มีผลดีมากกว่าผลเสียแล้ว ควรนำไปใช้กับคดีความผิดเล็กๆ น้อยๆ ที่มีอัตราโทษต่ำๆ เนื่องจากจะได้มีความสอดคล้องกับหลักทฤษฎีวัตถุประสงค์ในการลงโทษทางอาญา

อุทิศ สุภาพ